

ע"ח 16-01-47724
במני כבוד השופט בני שגיא
קבוע לדין ביום 22.3.2016 בשעה 12:30

בבית המשפט המחוזי
ניפו- תל אביב

בעניין:

ארגון העיתונאים בישראל – הסתדרות העובדים הכללית החדשה

באמצעות הלשכה המשפטית של האגף לאיגוד מקצועי ע"י עוה"ד איריס
ורדי או חנה שניצר רהב ואח'

ובאמצעות עוה"ד ד"ר מורן סבוראי או אמיר בשה או גלעד זבידה רחוב
בר כוכבא 23 (מגדל וי-טאואר, קומת 18), בני ברק 5124002 ;
טל: 03-7743000; פקס: 03-7743001; office@bszlaw.co.il

ידיד בית המשפט

- לבין -

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ת"א (פלילי) רחוב הנרייטה סולד 1, תל אביב
61330 טל: 03-6970222 פקס: 03-6919108

המשיבה 1 (העוררת)

חברת החשודת הישראלית בע"מ

באמצעות עוה"ד ד"ר ישגב נקדימון או דקלה בירן ואח' משדרות
ההשכלה 5, תל אביב 67890, טל: 6239055 - 03 פקס: 5617969 - 03

המשיבה 2

מועצת העיתונות בישראל

באמצעות עוה"ד ארנה לין או תמר וינטר-קמר או תמר חלוי ואח'
מרחוב קויפמן 4, בית שרבת, תל אביב 6801296, טל': 03-6239055
פקס: 03-5617969

ידידת בית המשפט

עמדה מטעם "ידיד בית המשפט"

ארגון העיתונאים בישראל

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד, מתכבד ארגון העיתונאים בישראל – הסתדרות העובדים הכללית החדשה (להלן: "הארגון" או "ארגון העיתונאים") לשטוח את עמדתו בפני בית המשפט הנכבד.

מבוא

1. בפני בית המשפט הנכבד מונח ערר בתיק שבכותרת על החלטת בית המשפט השלום בת"א-יפו שניתנה ביום 6.1.2016, צא"ת"א) 60775-10-15 חברת החדשות נ' מדינת ישראל (בפני כבוד השופט ירון גר).
2. עניינו של הערר דגן, שהגישה מדינת ישראל, בין היתר, בשאלה ולפיה, האם יש להחיל את החיסיון העיתונאי גם על תוכן מידע שנאסף במסגרת העבודה העיתונאית השוטפת ושאינו עלול להוביל לחשיפת מקורות.
3. עמדתו של ארגון העיתונאים בקליפת האגוז, היא כי יש להחיל את החיסיון העיתונאי על כל מידע או חומר אחר מכל סוג, שאוסף עיתונאי במסגרת עבודתו, זאת ללא כל אבחנה ביחס למידת חסיכון הקיימת לחשיפת זהות המקור, אם החומר יימסר. אבחנה כזאת איננה רצויה ואיננה אפשרית במציאות בה פועלים עיתונאים.
4. עמדת ארגון העיתונאים נכתבה מנקודת מבטם של העיתונאית והעיתונאי בשטח ושגרת יום עבודתם במלאכת שזירת כתבה עיתונאית.

הרקע לעמדה

5. ביום 6.1.2016 התקבלה החלטה של בית המשפט השלום (להלן: "ההחלטה") ולפיה בוטל צו המצאה של מסמכים שניתן כנגד החברת החדשות הישראלית בע"מ (להלן: "חברת החדשות") בהתאם לסעיף 43 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר והיפוש) (נוסח חדש), תשכ"ט – 1969 ומכאן הערר שהוגש על ידי המשיבה, מדינת ישראל.
6. עניינו של החליף בפני בית המשפט קמא בגילוי "פרטים מלאים של כל חומרי הגלם בכתבה בנושא עינת הראל, אשר שודרה ביום 31.7.2015 בתוכנית אולמן שישי לרבות... כלל חומרי הגלם ששימשו להכנת הכתבה".¹
7. לצד האמור, קבע בית המשפט הנכבד קביעות שיש בהן כדי חשיבות ציבורית והשלכות רוחב בנוגע להיקף ומשקל החסיון העיתונאי ותחולתו על חומר הגלם שנאסף במסגרת עבודה עיתונאית, ובלשון בית המשפט קמא:

¹ ר' עמי 1 להחלטה, פסקה 2.

"...למיכך, אני סבור כי החיסיון העיתונאי משתרע גם על פני תוכן המידע שנאסף על ידי העיתונאי במסגרת עבודתו השוטפת ושאינו עלול להוביל לחשיפת המקור, ואולם עוצמתו של חיסיון זה נמוכה יותר מהחיסיון העיתונאי החל על זהותו של המקור. משמעותה של העוצמה הנמוכה היא שעל מנת להתגבר על חיסיון זה תיזדרש הרשות לעמוד במבחנים מרוכבים יותר לעומת המבחנים הנדרשים לשם התגברות על החיסיון המגן על זהות המקור"² [ההדגשה אינה במקור, הח"מ].

8. עוד נקבע על ידי בית המשפט קמא כי יש להפעיל את המבחן לתריגה מחסיון עיתונאי, כפי שנקבע בהלכת העיתונאי בן ציון ציטרין חוותיקה, בצורה מרוכבת, וזאת בשל עוצמתו הנמוכה של המידע שנאסף על ידי העיתונאי במסגרת עבודתו מעוצמת החיסיון ביחס לזהות המקור, ובלשון בית המשפט קמא:

"...במרות ציטרין קבע כב' הנשיא שמגר כי החריגה מהחיסיון העיתונאי תתאמש רק במקרים חריגים בהתקיים מבחן משולש של רלוונטיות (המידע המבוקש רלוונטי לחליכי החקירה והמשפט), מהותיות (המידע המבוקש חיוני ובעל חשיבות לשם עשיית צדק בעניין מהותי, קרי פשע או עוון בעלי תוצאות או משמעות מהותית), ותחיצות (המידע המבוקש נדרש מאחר שאין אפשרות לעשות משפט צדק ללא קבלתו).

מכיוון שעוצמתו של החיסיון העיתונאי ביחס למידע אשר נאסף על ידי העיתונאי במסגרת עבודתו השוטפת נמוכה מעוצמתו של החיסיון ביחס לזהות המקור, יש להפעיל את המבחן המשולש האמור בצורה מרוכבת שעת שמדובר בתוכן מידע שנאסף על ידי העיתונאי ושאינו עלול להוביל לחשיפת המקור"³ [ההדגשה אינה במקור, הח"מ].

9. על החלטה זו, הוגש על ידי המדינה (משיבה 1) ערר לבית המשפט המחוזי הנכבד – הוא ההליך שבכותרת, וביחס להחלטה ולערר המתנחל בעניינה מובאת עמדת ארגון העיתונאים.

עמדת ארגון העיתונאים בישראל

10. האבחנה שמנסה בית המשפט קמא לבסס בידע שעלול להעמיד בסיכון את זהות המקור לבין מידע שאינו מסכן את המקור איננה קיימת במציאות היומיומית של העיתונאי ודינה של אבחנה זו בטלות. במקום זאת, ראוי לראות בכל מידע, חומר, מכלל סוג, שבו מחזיק עיתונאי, כזוה שיש בו פוטנציאל לחשיפת מקורות ולפיכך הוא ראוי להגנה במסגרת החיסיון העיתונאי.

11. עמדה זו נשענת על שני נימוקים:

תנימוק תראשון, גורס כי במציאות היומיומית המורכבת שבה פועלים עיתונאים אין אפשרות להבחין בביטחון גבוה בין חומרים שעלולים להביא לחשיפת המקור לבין כאלה שלא. שורה של פרשיות מהשנים האחרונות הבתירו נקודה זו והתוצאה של כל אחת מהן

² ר"עמ" 6 להחלטה, פסקה 3.

³ ר"עמ" 6 להחלטה, פסקאות 5 ו-6.

היתה טרגית למקורות שחשפו והוסיפה לעבודה העיתונאית בכללותה. הדבר נכון מבחינת קל וחומר כיום, בזירה הדיגיטלית הפותחת אפשרויות טכנולוגיות חדשות לאתר מקורות באמצעות "עקבות" שהותירו, גם מבלי דעת.

12. הכתיבה למקלות של העיתונאי היא המוצר הסופי – של מלאכה איטית בדרך של איסוף נתונים ומידע, ברירה בין עיקר לטפל, בין המדויק ללא מדויק ובין מלוא האמת לחלק מן האמת. עבודת המחקר של העיתונאי ("התחקיר" ואיסוף החומר הראשוני) היא חלק בלתי נפרד מעבודתו העיתונאית של העיתונאי וחלק בלתי נפרד מהמוצר המוגמר – הכתבה העיתונאית – וכזאת, היא צריכה לחסות תחת אוהלו של החיסיון העיתונאי.

13. ראשיתה של בניית כתבה מתחילה במסד של בדל סיפור וגישוש העיתונאי בערפל של חוסר וודאות וידיעה תוך שהוא אמון להגיע לחקר האמת בעבודה יסודית. העיתונאי נדרש לערוך ראיונות עם נפשות שונות, עיון במסמכים לא מעטים שנמסרים לו על ידי מקורות שונים, כמו גם תמונות ועוד, עימות מקורות, ולעיתים עדיין לגשש באפלה כדי להפוך את התמונה החלקית לתמונה מלאה.

14. בשים לב לתמונה המשתנה של הסיפור המתהווה במהלך עבודת ההכנה, עד תום מלאכתו על אותה כתבה, העיתונאי אינו יודע את מלוא התמונה ולעתים הוא אף לא יודע כמה הוא לא יודע. קל וחומר שהעיתונאי נדרש לפרטים מסוימים אותם הוא מקבל ממקורות שונים כדי להאיר את "הסיפור" ומידע מביא למידע נוסף ולמקור נוסף וכך הלאה עד השלמת התמונה.

15. בשלבים הראשונים וגם לאחרים על עבודה על כתבה עיתונאית, העיתונאי לא תמיד יכול לדעת איך נראית מלוא התמונה ואף אינו יכול לדעת איזה מן החומרים המונח בפניו הוא "האקדח המעשן" והוא אף אינו יכול לדעת או להעריך מה מן החומרים שבדין יכול להביא לחשיפת מקור או מקורות אחרים שהוא עומד איתם בקשר ואינם המקור לחומר המסוים. לפיכך, על העיתונאי להתייחס לכל חומר שנמסר לו ככזה שיש בו כדי להעמיד מקור לכדי סיכון, ככל שיגיע לדיים לא נכונות.

16. חלק מהפרקטיקה של עבודת העיתונאי הוא לבדוק עם מקורותיו מראש מהם, מתוך החומר שהם העבירו לעיתונאי, ניתן לפרסום ובאיזה אופן (ציטוט, פרסום מסמכים ועוד) ואולם, לגבי חומר שלא נעשה בו שימוש בצורת פרסום, אין כל דרך להעריך אם הם עלולים להביא לחשיפת המקור או לאו.

17. על כל האמור, יש להוסיף את הקושי המאפיין את השינויים הטכנולוגיים שלא פסחו על עבודת העיתונאי, כמובן, וכאלה ההופכים את חשיפת המקורות העיתונאיים לקלה לאין שיעור. לעתים מדובר ב"עקבות" דיגיטליות שלא העיתונאי ולא המקור העיתונאי מודעים להם. נדבך זה מוסיף סיכון עצום ליחסים בין העיתונאי למקור העיתונאי ומחייב הגנה חזקה במיוחד על החומרים הנמסרים לעיתונאי בזירה הדיגיטלית העכשווית, שמשתנה ומשתכללת מבחינה טכנולוגית ויכולת האיתור שהיא כוללת בחובה.

18. על מנת להדגים בעייתיות זו, ניתן לפנות, לדוגמה, למקרה מפורסם שהתרחש בבריטניה, זה של מומחה הנשק הביולוגי ואיש המודיעין הבריטי ד"ר דייוויד קלי, עיתונאי ה-B.B.C עמו שוחח קלי באופן לא רשמי, הציג לחבר פרלמנט, לאור המתקפה הציבורית על הפרסום שלו, רישומי שיחה של קלי באותו נושא עם עיתונאית אחרת של ה-B.B.C, במועד אחר, כדי להגן על עצמו ועל הסיפור שפרסם.

מהלך זה, בעקיפין, הביא את חבר הפרלמנט להאשים את קלי בפומבי בהיותו המקור להדלפה המדוברת (לפיה הממשלה בבריטניה קיבלה החלטה לצאת למלחמה בעיראק על

⁴ ר"ת של British Broadcasting Corporation, טאגיד השידור הציבורי של בריטניה.

- סמך דר"ח מודיעין ש"נופח" בלחץ פוליטי. בעקבות אותו "שיימינג" שנעשה לקלי כשהופיע בפני ועדה פרלמנטרית, הוא נטל את חייו יומיים מאוחר יותר.
19. המקרה של קלי שהובא לעיל הוא קיצוני ועצוב בתוצאתו הקיצונית ואולם יש בו כדי להעיד על מורכבות הסיטואציות בהן מתנהלים עיתונאים מול מקורותיהם, ההתפתחויות הבלתי צפויות שעולות ממסירת כל חומר שבו מחזיק עיתונאי ואולי החשוב מכל - התוצאות הטרגיות למקורות שנחשפים: הרס קריירה מקצועית ופגיעה כלכלית ועוד.
20. **הגימיק השני**, עניינו ביחסי העיתונאי ומקורותיו כיחסים שכרוכים בתהליכי בניית אמון, לעתים מלאכה עדינה וממושכת. מרן מתח לחיוב של מסירת מסמכים, גם אם אינם מובילים לחשיפת המקור, פוגמים באופן מתוהי ביחסי אמון אלו ותהיה להם השפעה "מצננת" על תפקוד העיתונות כולה.
21. על פי רב, היחסים בין עיתונאי למקורותיו נבנים בהדרגת, לאורך שבועות, חודשים וגם שנים. הבסיס ליחסים אלו הוא אמון בין-אישי שהולך ומעמיק עם הזמן. למרכיב הבין-אישי נוספת הידיעה שהעיתונאי פועל בסביבה שבה כללי האתיקה והמעטפת המשפטית מאפשרים לו להגן על מקורותיו באופן מיטבי, אם יעלה הצורך.
22. כחלק מכך, פעמים רבות יעבירו מקורות לעיתונאים חומרים שאין בהם סיכון גבוה מבחינתם, כחלק מתהליך בניית היחסים ביניהם וגם כ"בלוני ניסוי" למקצועיותו של העיתונאי ומידת האמון שניתן לתת בו. במציאות בה יוכלו רשויות החקירה לחייב עיתונאים למסור חומרים שלכאורה אין בהם כל סיכון לחשיפת המקור, מרקם היחסים העדין הזה, החיוני לתפקודה של עיתונות עצמאית וחופשית, ייפגם באופן אנוש.
23. מערכות היחסים בין עיתונאים למקורותיהם מתקיימות במרחב שהוא דיסקרטי נלצד חובת זהירות של העיתונאי(ים) וקיים ביניהם תנאי שהעיתונאי לא יחשוף את מקורו. מאפיינים אלו הינם חלק מהותי מחופש הביטוי ממנו נגזר חופש העיתונאות⁵.
24. לעתים, לא רק ולא-דווקא החיסיון על זהותו חשוב למקור אלא חיסיון על פרטים אחרים הנוגעים למידע שהמקור מסור לעיתונאי. זו הסיבה שתקנון האתיקה של מועצת העיתונות מחייב את העיתונאי (וכן את המעסיק - כלי הוצקשורת) לחיסיון על כל מידע שנמסר בתנאי (מפורש או מכללא) שישאר חסוי ובלשונו של התקנון כאמור: **"... לא יגלו עיתונ ועיתונאי מידע שנמסר להם בתנאי שישאר חסוי..."**⁷. בנסיבות העניין נכון וראוי הוא כי לא תעמוד סתירה בין חובתו האתית של העיתונאי לבין חובתו החוקית.
25. הפסיקה של בית המשפט קמא מבקשת להתפרץ לתוך המרקם העדין הזה, לקבוע בו מסמרות שאין להם תוקף במציאות המורכבת כפי שנטען קודם (אין תוקף להבחנה בין חומרים שיש בהם סיכון למקור לעומת כאלה שאינם מסכנים אותו) ותוך כדי כך להכניס איום מובנה לתהליך בניית היחסים שבין עיתונאי למקורותיו, המורכב ממילא. להחלטה כזו יהיה אפקט "מצנני" גורף על יכולתם של עיתונאים לבסס יחסי אמון עם מקורות ולקבל מהם חומרים באופן חופשי.
26. חשוב להדגיש בחקשר זה, כי עיתונאות איננה רק משלח יד אלא תפקיד בעל מעמד וחשיבות ציבורית במדינה הדמוקרטית, וחלות על העיתונאי נורמות כבודת משקל של אחריות והבאת הסיפור העיתונאי האמיתי בפני הקורא, הצופה או המאזין⁸.

⁵ על חובת הזהירות ר' סעיף 22 לתקנון האתיקה המקצועית של העיתונות וענינו "חיסיון עיתונאי" ובלשונו, "לא יגלו עיתונ ועיתונאי מידע שנמסר להם בתנאי שישאר חסוי ולא יחשפו זהותו של מקור חסוי אלא בחסכמותו של המקור".

⁶ ע"א 723/74 הוצאת עתון "הארץ" בע"מ נ' חברת החשמל לישראל פ"ד (2) 281, 298.

⁷ ר"ה"ש 5 לעיל.

⁸ תפקידה של העיתונות הוא לתפקד כזרועו הארוכה של הציבור, האמונה על איסוף המידע ופרסומו. ר' בג"צ 372/84 קלופמן-נות נ' שר החינוך והתרבות ואח', פ"ד (3) 233, 238.

27. בחקשר זה ראוי לתביא מדברי בית הדין הארצי לעבודה, שפסק לאחרונה במסגרת הליך של ארגון העיתונאים בפניו בנוגע למעמד מקצוע העיתונות:

..."

76. עיתונאות היא מקצוע בעל מאפיינים ייחודיים. בבסיס מקצוע העיתונאות עומד עקרון היסוד של חופש הביטוי. לעיתונות, הכתובה והמשודרת, תפקיד מרכזי וחשוב במשטר דמוקרטי, הן בביקורת על רשויות השלטון והן בפתן במה למגוון דעות דרב בציבור. לצד חובותיו וחובותיו של העיתונאי כעובד, מוטלות על העיתונאי חובות ייחודיות הנובעות ממקצועו. העיתונאי כפוף לתקנון האתיקה המקצועית של העיתונות, המטיל עליו חובות רבות וביניהן יושר והגינות; לא להימנע מלפרסם מידע שקיים עניין ציבורי בפרסומו בשל לחצים (פוליטיים, כלכליים ואחרים, לרבות חרם או איום כחרם מודעות); אובייקטיביות; הימנעות ממצב של חשש לניגוד עניינים ועוד [תקנון האתיקה המקצועית של העיתונות, מפרסם באתר האינטרנט של מועצת העיתונות]. מטבע הדברים, עלול להיווצר קונפליקט בין חובותיו המקצועיות של העיתונאי וזכותו ל"חופש העיתונאי" לבין חובותיו למלא אחר חובות הממונים עליו והבעלים של אמצעי התקשורת. עיתונאי גם עלול להיות חשוף לחצים שונים, לרבות לחצים להימנע מדיווחים או דברי ביקורת שעלולים לפגוע באינטרסים של מוססים גדולים באמצעי התקשורת או באינטרסים של העיתון או של הבעלים של העיתון. [ראו בעניין זה, לרבות השלכותיו על חופש העיתונות: מ' נגבי, חופש העיתונאי וחופש העיתונות בישראל – דיני תקשורת ואתיקה עיתונאית, ע' 255 – 286 (2011) האוניברסיטה הפתוחה. לשאלת היקפה של זכות העיתונאי לחופש הביטוי ולאיזון בינה לבין זכות הקניין של הבעלים/המו"ל של העיתון ראו: תב"ע (י-ם) ש/1000 – 3 ג'אנה יחיאל – מלסטיין פוסט בע"מ (פורסם בגבו) (25.4.1993); דב"ע (ארצי) נג/223 – 3 מלסטיין פוסט בע"מ – ג'אנה יחיאל (17.10.1996); בג"צ 6218/93 ד"ר שלמה כהן נ' לשכת עורכי הדין, מ"ד מט(2) 529]. מאפיינים ייחודיים אלה של מקצוע העיתונאות באים לידי ביטוי גם בתקנון ארגון העיתונאים אשר בין היתר כלל ברשימת תפקידיו וסמכויותיו תפקידים אלה: "טימוח האתיקה העיתונאית ושמירה על חופש הביטוי וחופש העיתונות"; "לפעול למען סיפוח ערכי הדמוקרטיה, זכויות האדם וחירות האזרח, שוויון מגדרי, הגנה על חופש הביטוי וחופש העיתונות, בישראל ומחוצה לה".

77. אנו סבורים, כי מאפיינים ייחודיים אלה של מקצוע העיתונאות הם "אינטרס ייחודי" המצדיק התארגנות של העיתונאים ביחידת מיקוח נפרדת. המאפיינים הייחודיים של מקצוע העיתונאות דורשים הסדרה של יחסי העבודה שתאפשר לעיתונאים לקיים את חובותיהם המקצועיות ותסייע לשמור על חופש העיתונות. קביעה כי העיתונאים הם יחידת מיקוח נפרדת תביא למניעה או לפחות לצמצום חשיפתם של העיתונאים ללחצים שיש בהם כדי לפגוע ביכולתם לקיים את חובותיהם המקצועיות. זאת ועוד. עקב מאפייניו הייחודיים של מקצוע העיתונאות עלול להיווצר ניגוד עניינים בין

העיתונאים לבין עובדים אחרים בעיתון. כך למשל, עלול להיווצר ניגוד עניינים בין עיתונאי המפרסם מאמרי דעה שיש בהם כדי לפגוע בתמצה של העיתון או ברכישת שטחי פרסום בעיתון, לבין עובד שהכנסתו נגזרת מהיקף הכנסות העיתון מפרסום.
 ...⁹. [ההדגשה אינה במקור, הח"מ].

28. בפרשת העיתונאי בן ציון ציטרין נעל בית המשפט העליון את פסק הדין באמירה, כדלקמן:

"... טוב לשוב ולזכור לסיכום, כי הסרת החיסיון מולידה רתיעה מפני הגילוי של המידע, ורתיעה זו מונעת מידע מן הציבור. עיתונות ללא מקורות מידע היא כנחל אכזב שמימינו יבשו, והחופש לפרסמה הופך אז לחסר משמעות"¹⁰.

29. סיכום ביניים - בפרשת בן ציון ציטרין הוכרה הזכות לחיסיון המקור והיא שלא לחשוף את זהות מקור המידע; בסעיף 22 לתקנון האתיקה של מועצת העיתונות מובא הכלל לחיסיון על המידע.

30. לימים, הפסיקה הרחיבה את החיסיון העיתונאי גם למידע שעלול לחשוף את המקור - כלומר, גם חומר עיתונאי שלא נוצר עקב הסכמה מפורשת בין העיתונאי למקור¹¹. אומנם אין עניינו של ההליך דן בחיסיון מסוג זה ואולם מן הנכון להביא בפני בית המשפט הנכבד בבחינת קל וחומר¹².

31. הימנעות של העיתונאי לבצע את מלאכתו ובכלל זה חיפוש ואיתור מידע וחומר רקע שלא למטרות פרסום באמצעות מקורות שונים, לעתים, מלאכה סיוזיפית, תביא את העיתונאי שלא לבצע את עבודתו בצורה מיטבית ביותר שכן היא תגרום למקורות לחשוש ולהביא בפניו מידע וחומר רקע, כאלה שאמורים לחזק את מהימנות המקור או של הסיפור ולהשלים את הפאזל לסיפור העיתונאי או להיות החוליה המשלימה בשרשרת הסיפור, ובלשון הפסיקה:

"... הגשמת חופש העיתונות מותנית כרימת מידע חופשית ורציפה לציבור. מערכת היחסים שבין עיתונאי לבין מקורותיו היא "מרכז העצבים" של תהליך זה; איסוף מידע אפקטיבי מצדיק הגנה על מקורות המידע, בכסוף להגבלות שבפרשת ציטרין. היעדר הגנה ראויה מעמיד את מקורות המידע ב"סכנת התייבשות"; בהיקפו של החיסיון העיתונאי יש כדי להשפיע, כמובן, על יכולת העיתונאי למלא את תפקידו. החיסיון מאפשר לעיתונאי חופש פעולה להשיג מקורות ולאמתם, לנכוח באירועים ולסקרם, ולתתור לאיתור מידע. הטעם שבבסיס הגנה זו אינו עניינו הפרטיקולרי של עיתון או עיתונאי; מקורו באינטרס הציבורי בקיומה (עניין ציטרין, פסקה 14 בעמ')

⁹ עסק (ארצ) 59352-10-13 זינעו אינטרנט בע"מ (שותפות רשומה) נ' ארגון העיתונאים בישראל, ניתן ביום 21.8.2014 (פורסם במאגרים).

¹⁰ בש 298/86 בן ציון ציטרין נ' בית הדין המשפטי של לשכת עורכי הדין במחוז תל-אביב, פ"ד מא(2) 337.

¹¹ כך למשל, מקים בו עיתונאי, ובעיקר כלמי עיתונות - נקלעים למוקד מתיחות כגון הפגנה. המשתתפים באותם מקרים נוהגים לשתף פעולה עם העיתונאים, ובמהלכם מצולמים לעמים מאות תמונות - מהן אחת תמצא דרכה לעיתון או פרק זמן ארוך של סרט מצולם, מסוג יוצא לשידור כמה עשרות שניות. בסיטואציה זו מסירות התשלילים או חומר הגלם לדי המטרה יהפכו את העיתונאי לימודעי משטרונ, כוח שאולי יותקף בהפגנה הבאה או ודר ממנה על ידי המשתתפים ולא יכול לבצע את תפקודו העיתונאי.

¹² ח' רע"פ 761/12 מדינת ישראל נ' מקור ראשון הטאוד (תצומח) בע"מ, [פורסם במאגרים] וניתן ביום 29.11.2012.

**358-359). הגנה על מקורות מידע כרוכה אימון בחופש
העיתונות¹³.**

32. נוכח האמור לעיל, בית המשפט הנכבד מתבקש לדחות את הערר מטעם המדינה ולקבוע כי יש להחיל את החיסיון העיתונאי על כל מידע או חומר אחר מכל סוג, שאוסף עיתונאי במסגרת עבודתו, זאת ללא כל אבחנה ביחס למידת הסיכון הקיימת לחשיפת זהות המקור, אם החומר יימסר. אבחנה כזאת איננה רצויה ואיננה אפשרית במציאות בה מעלים עיתונאים.

אמיר בשה, עו"ד

די"ד מורן סבוראי, עו"ד

ב"כ ארגון העיתונאים בישראל

¹³ שם, פסקה ע"ד.

ע"ד אסיר בשה
ע"ד ד"ר מינן סבוראי
ע"ד בלער זבידה
מגדל וי-טאוור, קומה 18
רחוב נר מנבא 23, בני ברק 5126002
טל 03-7743000
פקס 03-7743001
info@bsz.co.il

משרד עו"ד בשה זבידה סבוראי BSZ

Moran Swornai - Amir Basha - Gilad Zvidi - Law office
Employment and Labor law
المحاميين د. موران سفوراي, أمير بشة, غلعاد زبيده

שדר פקסימיליה - FAX TRANSMISSION

DATE: 15.3.2016 חאריך: _____

TO : _____ אל : _____

COMPANY: _____ חברה : _____

FAX : _____ פקס : _____

TEL : _____ טל : _____

FROM : _____ מאח : _____

SUBJECT : _____ נושא : _____

NO. OF PAGES INCLUDING THIS PAGE: 9 מספר הדפים בשדר כולל דף זה:

רצב צמיח אולם יקום ביטול
שיעור העומתה ביטול

שם מוזיא המסירה _____ חאריך ושעה _____ עם ומפקיד מאשר הקבלה (אצל הגומן) _____ חתימת מוזיא המסירה _____

לפי פקודת הראיות וחוק לשכת עורכי הדין, תוכנו של מסמך זה חסוי אם הוא מועבר במסגרת יחסי עו"ד לקוח. אין לעשות שימוש במסמך זה שלא ע"י נמענו או מורשחו. חגיע מסמך זה בטעות שלא לדי נמענו, נא הודיע לשולח טלפונית מיד והחזירו למען השולח. * איננו מקבלים המצאת כתבי בית דין בדואל.